

ה"ת 36692/05/17 - ע.מ.אבו עמרה נגד משטרת ישראל, רשות מקרקעי ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 36692-05-17 ע.מ.אבו עמרה נ' מדינת ישראל
מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המבקשת	ע.מ.אבו עמרה
נגד	
המשיבות	1. משטרת ישראל 2. רשות מקרקעי ישראל

החלטה

- נגד המבקשת מתנהלת חקירה שעניינה גניבת מחצבים. במסגרת חקירה זו נתפסה ביום 9.5.2017 משאית מסוג מרצדס שמספרה 14-220-54.
- המבקשת מציינת כי אין בסיס לחשד המיוחס לה. לטענתה מדובר באתר עבודה בו היא עובדת בהתאם לאישור שניתן לה על ידי פארק נחל באר שבע והחברה הכלכלית לבאר שבע (ראה נספח ד' 4 לבקשה).
- המשיבה מצידה התנגדה לבקשה, עמדה על הראיות הקיימות נגד המבקשת. כמו כן טענה כי מדובר במקרה בו בכוונתה להמליץ להגיש כתב אישום וכן להורות על חילוט המשאית.
- בדיון שהתקיים ביום 25.5.17 טען ב"כ המבקשת כי לא ניתן להבין על מה התפסה. לטענתו, החברה קיבלה את האישורים מעיריית באר שבע וכי למעשה לא מדובר בעבירה. בנוסף, טען כי משהבינו שהם עדיין צריכים אישורים נוספים הם פנו לרשויות לצורך כך (מב/ 2 ומב/ 3).
- ב"כ המשיבה הציג את תיק החקירה. עיון בתיק החקירה מלמד כי אכן המבקשת עבדה בהתאם להסכם עם עיריית באר שבע. חשוב לציין כי לא פורט בדו"ח מטעם המשיבה מהי העבירה המיוחסת למבקשת, כך גם בחקירה שנערכה לנהג.

6. ברע"פ 1792/99 נקבעו הדברים הבאים:

עמוד 1

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים (פוריסטים) יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

7. בענייננו היה אכן בסיס לחשד כאשר נתפס הרכב. עם זאת, החקירה מלמדת כי אין מדובר בגניבת חול או מחצבים ולא ברור אם אכן נעברה עבירה. מכאן, מה שהצדיק את תפיסת הרכב מלכתחילה והיה בסיס לחשד, אינו בהכרח מצדיק עוד את המשך החזקת הרכב.

8. זאת ועוד, גם אם היה חשד לביצוע עבירה כלשהי, ספק רב אם ניתן היה להורות בנסיבות העניין על חילוטו של הרכב. נסיבות המקרה מלמדות כי אכן היה פגם בדרך שבה בוצעה העברת עודפי העפר, אך לא ברמה כזו המגיעה בהכרח לאישום בפלילים. אך גם אם ניתן היה להאשים את המבקשת, מדובר, גם לדידה של המשיבה בהיקף של כ 16,000 ₪ לכל היותר. לא נראה כי יש הצדקה לתפיסה או חילוט של רכב למעלה מ 400,000 ₪ בגין עבירה שהנזק בגינה (אם בכלל) יגיע כדי כ 16,000 ₪ בלבד.

9. סבורני כי בנסיבות העניין אף שהיה חשד אשר אפשר את תפיסת המשאית, אין עתה כל בסיס להמשך תפיסתה על ידי המשיבה.

10. לאור כל האמור לעיל, יש להורות על החזרת התפוס לידי המבקשת כמבוקש.

11. הרכב התפוס יוחזר למבקשת עד ליום 6.6.2017.

12. תיק החקירה יוחזר למשיבה.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ז, 28 מאי 2017, בהעדר הצדדים.